

1.12. Czynności po zabiegu rozjaśniania włosów

Po uzyskaniu odpowiedniego poziomu rozjaśnienia należy przerwać reakcję chemiczną, spłukując preparat rozjaśniający letnią wodą. Następnie należy dwukrotnie umyć włosy szamponem do włosów po zabiegach chemicznych i zastosować neutralizator. Zastosowanie kosmetyków mających właściwości neutralizujące jest bardzo ważne, ponieważ:

- zobojętniają one resztki nadtlenu wodoru i alkaliów, które pozostały jeszcze we wnętrzu włosów;
- zapobiegają postępującej oksydacji, która cały czas zachodzi we włosach, chociaż jest to proces niewidoczny gołym okiem;
- zamykają łuski włosowe, przez co poprawiają kondycję łodygi włosa;
- przywracają skórze i włosom naturalne pH, dzięki czemu zmniejszają napięcie powierzchniowe oraz minimalizują uczucie ściągania naskórka i mrowienia.

1.13. Rozjaśnianie całego porostu

Rozjaśnianie całego porostu polega na rozjaśnieniu naturalnych włosów na całej głowie do koloru jaśniejszego od wyjściowego od 3 do 7 poziomów. Stopień (poziom) rozjaśnienia zależy od życzenia klientki, koloru wyjściowego włosów, rodzaju i składu mieszanki rozjaśniającej, czasu działania i temperatury, w jakiej przebiega proces.

Mieszanka rozjaśniająca jest zawsze nakładana ściśle według określonego schematu: najpierw na tylne partie włosów, następnie na boki i włosy na szczycie głowy.

W zależności od długości włosów preparat rozjaśniający można nałożyć:

- na cały porost, jeżeli długość włosów nie przekracza 10 cm;
- na środkową część włosów i końce (pozostawiając 1–2 cm porostu od skóry), a po uzyskaniu określonego stopnia rozjaśnienia – na włosy od nasady, jeżeli długość włosów przekracza 10 cm;
- na całe włosy, jeżeli ich długość przekracza 10 cm, z zastosowaniem dwóch rodzajów mieszanki rozjaśniającej: z aktywatorem 10–20 vol na włosy od nasady i 30 vol na części środkowej i końcach;
- na część środkową włosów, a później na włosy przy nasadzie i na końce, jeżeli włosy są długie o uwrażliwionych końcówkach (będą się one rozjaśniać szybciej, podobnie jak włosy przy nasadzie).

Podstawą uzyskania jednolitego efektu rozjaśniania jest równomierne nałożenie mieszaniny rozjaśniającej.

1.14. Rozjaśnianie odrostów

Rozjaśnianie odrostów polega na rozjaśnieniu koloru włosów naturalnych od nasady w celu uzyskania takiego, jaki znajduje się w części środkowej i na końcach włosów. Mieszankę rozjaśniającą należy nałożyć tylko w granicach odrostu, bez przeciągania na miejsca już wcześniej rozjaśnione. Rozprowadzenie preparatu na wcześniej odbarwionych włosach grozi powstaniem jaśniejszych miejsc (liniowych przebarwień), przetlenieniem, zniszczeniem, a nawet wykruszeniem włosów. Sposób nakładania mieszanki rozjaśniającej na odrosty jest taki sam jak sposób rozjaśniania całego porostu (potylicą, bokami, część ciemieniową). Najlepiej rozjaśniać odrosty długości ok. 1–1,5 cm, wtedy najwygodniej nałożyć mieszankę na odpowiednią część włosów, dzięki czemu unikniemy różnic kolorystycznych.

Jeżeli odrost jest zbyt mały, bardzo trudno nałożyć na niego mieszankę. Jeżeli jest zbyt duży (np. 4–5 cm), może być problem z uzyskaniem jednolitego rozjaśnienia. W takim przypadku, aby uzyskać jednolity kolor, należy:

- przygotować dwa preparaty rozjaśniające: słabszy z emulsją 10 lub 20 vol na włosy znajdujące się najbliżej skóry głowy i silniejszy z emulsją 30 vol na pozostałą część odrostu;
- nałożyć mieszaninę odbarwiająca najpierw na tę część odrostów, które są oddalone od skóry głowy o 1,5 cm, a następnie, po upływie 2/3 przewidzianego czasu rozjaśnienia – na włosy przy nasadzie. Przykładowo: przy maksymalnym czasie rozjaśnienia 45 min., po upływie 30 min., nakładamy mieszankę rozjaśniającą na włosy przy nasadzie (na 15 min.).

1.15. Klasyczne techniki rozjaśniania pasemek

Rozjaśnianie pasemek polega na odbarwianiu wybranych partii włosów za pomocą preparatu rozjaśniającego.

Pasemka mogą być rozmieszczone na całej głowie lub tylko na części porostu, np. na koronie, w zależności od zaplanowanego rezultatu końcowego. Istnieje wiele technik rozjaśniania pasm i pukli włosów. Wybór zależy od życzenia klienta, efektu końcowego, jaki chcemy uzyskać, oraz długości i gęstości włosów.

Technika rozjaśniania pasemek z zastosowaniem czepka (foliowego, gumowego lub kauczukowego) polega na wyciąganiu pojedynczych pasemek włosów za pomocą szydełka przez otworki znajdujące się w czepku założonym na głowę (rys. 1.4).

KOLEJNOŚĆ CZYNNOŚCI

1. Dokładne rozczesanie włosów i ułożenie ich zgodnie z zaplanowanym uczesaniem.
2. Nałożenie odpowiedniej wielkości czepka.
3. Wyciągnięcie szydełkiem pojedynczych pasm włosów.
4. Nałożenie rozjaśniacza na wyciągnięte pasma.
5. Określenie czasu działania rozjaśniacza.
6. Kontrolowanie czasu i przebiegu reakcji chemicznej.
7. Spłukanie preparatu po odbarwieniu włosów i zdjęcie czepka, a następnie umycie włosów i neutralizacja.

Technika rozjaśniania pasemek z zastosowaniem folii aluminiowej lub przezroczystej (rys. 1.5) polega na rozjaśnieniu pasm włosów lub cienkich pasemek umieszczonych na folii. Za pomocą tej techniki można farbować pasemka, wybierając włosy metodą szydełkową, lub barwić całe pasma i pukle włosów, stosując układ diagonalny, polegający na ułożeniu na folii odseparowanego pasma pod odpowiednim kątem.

KOLEJNOŚĆ CZYNNOŚCI

1. Rozczesanie włosów i podział na sekcje.
2. Wydzielenie separacji w obrębie każdej sekcji.
3. W obrębie separacji (każdej lub co drugiej) wydzielenie za pomocą plastikowego szpikulca pasemka włosów, pod które podkładamy folię.
4. Nałożenie preparatu rozjaśniającego.
5. Sprawdzenie stopnia rozjaśnienia na pierwszym nałożonym paśmie i ustalenie na tej podstawie czasu działania preparatu.

Podczas rozjaśniania należy kontrolować przebieg procesu – obserwować zmiany zachodzące we włosach, stopień ich odbarwienia i w razie konieczności zmywać częściowo pasma włosów, które osiągnęły już właściwy stopień rozjaśnienia. Podobne postępowanie dotyczy stosowania metody diagonalnej.

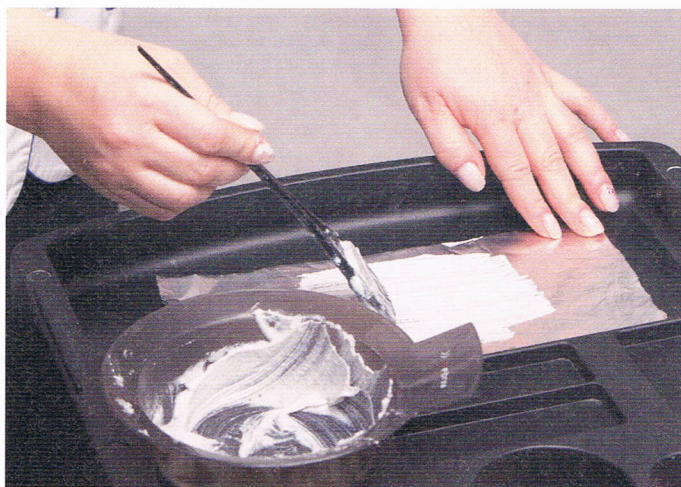
1.16. Alternatywne techniki rozjaśniania pasemek

Technika rozjaśniania końcówek z wykorzystaniem tapirowania włosów (lukrowanie) polega na nakładaniu preparatu oksydującego na końcówki bardzo mocno wytapirowanych włosów. Używamy do tego pędzelka lub folii (aluminiowej albo plastikowej), na którą wcześniej nałożono rozjaśniacz (rys. 1.6). Można również preparat rozjaśniający nałożyć na dłonie ubrane w lateksowe lub winylowe rękawiczki, a następnie „wgnieść” go w końce włosów (rys. 1.7; rys 1.8).

KOLEJNOŚĆ CZYNNOŚCI

1. Włosy bardzo mocno tapirujemy.
2. Spryskujemy włosy lakierem, aby ich końce były sztywne i nie opadały pod ciężarem preparatu rozjaśniającego. Lakierowanie służy zaznaczeniu pasm, na które będziemy nakładać mieszankę rozjaśniającą.
3. Wybieramy jedną z metod nakładania preparatu (patrz podrozdz. 1.10) i наносimy go na zaznaczone lakierem końce pasm.
4. Określamy czas działania rozjaśniacza.
5. Kontrolujemy przebieg procesu.
6. Spłukujemy preparat, myjemy i neutralizujemy włosy. _____

Technika rozjaśniania pasm i pukli włosów za pomocą grzebienia (rys. 1.9) polega na nakładaniu preparatu rozjaśniającego, który wcześniej został nałożony na brzeg grzebienia. Pasemka rozkładamy tylko na koronie wzdłuż linii przedziałka.

Rys. 1.6. Nałożenie rozjaśniacza na folię

2.

Rys. 1.10. cd. Rozjaśnianie pasemek za pomocą ściętego pędzelka

Technika rozjaśniania pasemek za pomocą ściętego pędzelka (rys. 1.10) polega na nakładaniu preparatu rozjaśniającego na włosy znajdujące się na koronie za pomocą ukośnie ściętego pędzelka. Preparat nakładamy wzdłuż linii przedziałka.

1.17. Tonowanie włosów

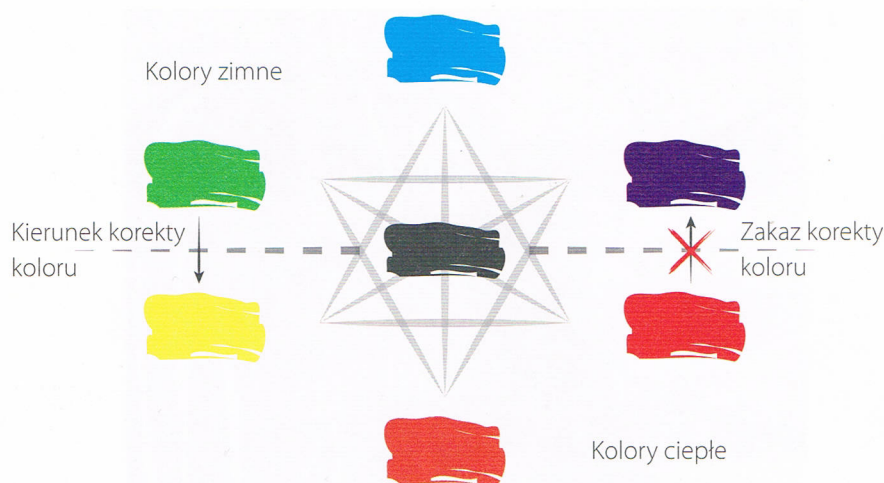
Rozjaśnianie włosów ciemnych na poziomie 3. lub 4. (o ciepłych odcieniach lub włosów wcześniej farbowanych) spowoduje, że będą one miały odcień żółty, żółtopomarańczowy, pomarańczowy lub w skrajnych sytuacjach pomarańczowoczerwony.

W dwóch pierwszych przypadkach jest to spowodowane dużą zawartością eumelaniny i feomelaniny (patrz podrozdz. 1.18) we włosach, a w trzecim – dużą zawartością sztucznych pigmentów, znajdujących się w warstwie korowej włosów.

Jeżeli odcień włosów jest niekorzystny, można go skorygować, stosując płukanki, tonery lub środki półtrwale koloryzujące o odcieniu komplementarnym, czyli leżącym w kole barw lub gwieździe Ostwalda naprzeciwko koloru uzyskanego (rys. 1.11).

Odcień żółte eliminuje się dzięki użyciu środków, które mają zabarwienie fioletowe. W efekcie otrzymujemy odcienie perłowe lub platynowe. Odcień pomarańczowy neutralizujemy środkami dającymi zabarwienie niebieskopopielate, a odcień czerwony – preparatami dającymi odcienie zielone matowe.

W praktyce fryzjerskiej korygowanie kolorów (neutralizowanie niepożądanego odcienia) wykonujemy zgodnie z zasadą, że na kolory ciepłe nakładamy kolory zimne, a nie odwrotnie, gdyż kolory zimne przebijają przez ciepłe, co w efekcie daje odcienie zielonkawe. Prawdliwość tę przedstawiono na rysunku w postaci strzałek. Aby skorygować zimny odcień na włosach (niebieski, zielony matowy lub fioletowy), należy najpierw ściągnąć kolor o zimnym spektrum za pomocą demakijażu lub mycia rozjaśniającego, a następnie zafarbować włosy na żądany kolor.

Rys. 1.11. Gwiazda Ostwalda

1.18. Zmiany zachodzące we włosach w czasie rozjaśniania

Procesy chemiczne zachodzące podczas rozjaśniania można podzielić na dwie grupy. **Pierwsze** będą przebiegać bezpośrednio po połączeniu dwóch składników rozjaśniających (rozjaśniacza i aktywatora). **Kolejne** będą zachodzić we włosach już po nałożeniu papki rozjaśniającej.

Podczas mieszania rozjaśniacza i emulsji oksydującej dochodzi do zneutralizowania (przez substancje zasadowe zawarte w emulsji) kwasów stabilizujących rozjaśniacz, w wyniku czego zostaje uwolniony tlen. Po nałożeniu mieszanki rozjaśniającej na włosy dochodzi do rozpadu nadtlenu wodoru (na tlen i wodę), który jest głównym składnikiem emulsji oksydującej. Wolne atomy tlenu utleniają melanicę, która ulega stopniowo rozjaśnieniu.

Pierwsze efekty rozjaśniania włosów są widoczne już po kilku minutach od nałożenia mieszanki rozjaśniającej. **Melanina** składa się z dwóch rodzajów pigmentów: żółto-czerwonej **feomelaniny** – występującej w formie mazistej (trudniej ulegającej rozkładowi) i czarnobrazowej **eumelaniny** – występującej w formie ziarnistej, która jest mniej odporna na działanie zasadowego roztworu nadtlenu wodoru i szybciej ulega rozjaśnieniu. Podczas rozjaśniania kolor ulega zmianie w zależności od ilości nagromadzenia we włosach tych dwóch rodzajów barwnika. Włosy zawierające bardzo dużą ilość feomelaniny rozjaśniają się przez odcienie rudości do odcieni złotych, ciepłych blondów. Włosy z przewagą eumelaniny rozjaśniają się do zimnych odcieni blond, aż po odcień platynowy.

Trudności w rozjaśnianiu sprawiają włosy rude ze względu na obecność trzeciego barwnika, pomarańczowej **trichosideriny** – występującej w postaci ziarnistej, bardzo odpornej na działanie utleniaczy.

Proces utleniania barwników we włosach zależy również od stężenia oksydantu, którego używamy do uaktywnienia proszku rozjaśniającego. Jeżeli stężenie aktywatora jest za wysokie, reakcja chemiczna przebiega bardzo szybko, z wytworzeniem wysokiej temperatury. Włosy rozjaśniają się wtedy w krótkim czasie, ale osiągają odcienie żółtawe. Powodem jest feomelanina, która rozjaśnia się dłużej niż eumelanina.

Jeżeli używamy oksydantu o niższym stężeniu, reakcja chemiczna przebiega wolno, ale wszystkie pigmenty ulegają rozjaśnieniu, co daje lepsze efekty kolorystyczne. Należy podkreślić również, że zbyt wysokie stężenie oksydantu oraz zbyt szybko przebiegająca reakcja utleniania mogą prowadzić do nieodwracalnego uszkodzenia włosów.

1.19. Błędy popełniane podczas rozjaśniania włosów

Do najczęściej popełnianych błędów w czasie rozjaśniania możemy zaliczyć:

- **nierównomiernie rozjaśnione pasma włosów przy rozjaśnianiu całościowym** – przyczyną mogą być nierówno rozłożony preparat, zbyt grubo wydzielone separacje przy jego nakładaniu, za gęsty rozjaśniacz, który nie zdołał przesiąknąć w głąb wydzielonego pasma, zbyt wolne nakładanie preparatu;
- **jaśniejsze lub ciemniejsze poprzeczne paski na włosach przy rozjaśnianiu odrostu** – przyczyną może być stosowanie różnych preparatów rozjaśniających lub tego samego preparatu i oksydantów o różnym stężeniu lub przeciąganie rozjaśniacza na włosy już odbarwione;
- **jaśniejsze włosy od nasady przy pierwszym rozjaśnianiu** – przyczyną jest nałożenie rozjaśniacza na całą długość włosów dłuższych niż 10 cm;
- **jaśniejsze plamy na włosach przy rozjaśnianiu całościowym** – pasma włosów, na które nałożono rozjaśniacz, ciasno przylegały do siebie, co spowodowało wzrost temperatury w tym miejscu i przyspieszenie reakcji utleniania;
- **ciemne nierozjaśnione plamy przy rozjaśnianiu całościowym** – wydzielenie zbyt grubych separacji w czasie nakładania rozjaśniacza, niedokładne nałożenie mieszaniny rozjaśniającej lub zbyt gęsty rozjaśniacz, który nie zdołał przesiąknąć w głąb wydzielonego pasma;
- **przetlenienie włosów** – zbyt mocne stężenie oksydantu, zbyt długi czas działania preparatu na włosach, zbyt wysoka temperatura – niekontrolowany wzrost temperatury podczas przebiegu reakcji chemicznej, przeciąganie lub powtórne rozjaśnianie włosów utlenionych;
- **powstanie plam u nasady włosów przy wykonywaniu pasemek na folii** – użycie zbyt rzadkiego preparatu, nieprecyzyjne nałożenie (zbyt blisko skóry lub na skórę), użycie preparatów, które po przyrządzeniu „puchną”, źle umieszczona folia;
- **nierówno rozjaśnione pasma włosów przy wykonywaniu pasemek na folii** – nierównomierne rozłożenie preparatu rozjaśniającego, zbyt grube pasma wydzielane do rozjaśniania, użycie zbyt gęstego rozjaśniacza, który nie zdołał przesiąknąć w głąb wydzielonego pasma.

1.20. Korekcja błędów popełnianych podczas rozjaśniania włosów

Korygowanie błędów powstałych w wyniku nieprawidłowego przeprowadzenia zabiegu rozjaśniania jest bardzo trudne i wymaga najbardziej agresywnych zabiegów chemicznych. Przy nieumiejętnym stosowaniu rozjaśniaczy bardzo łatwo zniszczyć włosy. Stąd korekta błędów przysparza wielu problemów. Łatwiej jest zapobiegać ich powstawaniu, niż je korygować. Szczególnie że większość to błędy techniczne, wynikające nie ze złej diagnozy lub niewiedzy fryzjera, lecz z pośpiechu i braku dokładności w pracy. W tabeli 1.5 przedstawiono propozycje i możliwości korygowania niektórych błędów.

Tabela 1.5. Przykładowe możliwości korygowania błędów podczas rozjaśniania włosów

Błędy popełniane podczas rozjaśniania włosów	Możliwości korygowania
nierównomiernie rozjaśnione pasma włosów	<ul style="list-style-type: none"> • jeżeli pasma rozjaśnionych włosów różnią się pomiędzy sobą o 1–2 poziomy, można wyrównać kolor, stosując toner koloryzujący lub szampon rewitalizujący • jeżeli w granicach porostu pozostały pasma włosów nierozjaśnione lub rozjaśnione o 3–4 poziomy, można nałożyć ponownie na te miejsca preparat rozjaśniający (pamiętając, aby włosy rozjaśnione do koloru właściwego nie zostały pokryte powtórnie rozjaśniaczem – zabieg bardzo trudny do wykonania); optymalnym rozwiązaniem dla włosów jest zafarbowanie ich na kolor ciemniejszy, który zniweluje widoczne różnice w kolorystyce
jaśniejsze lub ciemniejsze poprzeczne paski na włosach	<ul style="list-style-type: none"> • najlepszym rozwiązaniem jest zastosowanie tonera koloryzującego, który wyrówna różnice kolorystyczne, nie niszcząc włosów
jaśniejsze włosy od nasady przy pierwszym rozjaśnianiu	<ul style="list-style-type: none"> • można wyrównać kolor za pomocą tonera lub, jeśli warunki na to pozwalają, pojaśnić część środkową i końce włosów, stosując preparat rozjaśniający z niższym stężeniem oksydantu
jaśniejsze plamy na włosach	<ul style="list-style-type: none"> • można wyrównać kolor za pomocą tonera
przetlenie włosów	<ul style="list-style-type: none"> • zalecane częściowe skrócenie włosów oraz zabiegi regenerujące
ciemne, nierozjaśnione plamy na włosach	<ul style="list-style-type: none"> • nałożyć preparat rozjaśniający jedynie na miejsca nierozjaśnione, pamiętając, aby włosy rozjaśnione do koloru właściwego nie zostały pokryte ponownie rozjaśniaczem
powstanie plam u nasady włosów	<ul style="list-style-type: none"> • zafarbować plamy na kolor wyjściowy (preparat koloryzujący należy nałożyć na nasadę włosów ok. 2 mm, tak aby nie powstał duży odrost)
nierówno rozjaśnione pasma włosów	<ul style="list-style-type: none"> • optymalnym rozwiązaniem jest wyrównanie koloru za pomocą tonera lub, jeśli warunki na to pozwalają, można ponownie wybrać i rozjaśnić wybrane pasma z zastosowaniem preparatu o słabszym stężeniu

1.21. Pielęgnacja włosów po rozjaśnianiu

Bezpośrednio po zabiegu rozjaśniania włosy należy dwukrotnie umyć szamponem do włosów po zabiegach chemicznych oraz zastosować preparaty neutralizujące o odczynie lekko kwasowym. Zadaniem tych preparatów jest zobojętnienie resztek nadtlenu wodoru i alkaliów. Działają one ściągająco i wygładzająco na łuskę włosa, dzięki czemu zwiększają połysk, sprężystość i elastyczność włosów.

W codziennej pielęgnacji włosy należy myć szamponami o łagodnym działaniu myjącym tak często, jak tego wymagają. W celu tonowania żółtawego odcienia wskazane jest

stosowanie szamponów zawierających cząsteczki barwników bezpośrednich o kolorze komplementarnym (fioletowym), tzw. szamponów rewitalizujących kolor. Oprócz szamponów do neutralizacji koloru można użyć również odżywek lub masek koloryzujących. Aby odbudować naruszoną strukturę włosa, po myciu powinno się stosować preparaty kondycjonujące, np. odżywki, balsamy. Korzystnie wpływa na włosy także okresowe stosowanie środków regenerujących, np. masek. Dobre rezultaty osiągamy przez stosowanie tych preparatów i promienników na podczerwień lub nawilżacza (sauny), które wytwarzają temperaturę i parę wodną – jak w przypadku sauny – powodując rozchylenie łuski włosowej, dzięki czemu substancje odżywcze mogą dokładnie wnikać w głąb włosa (wykonywanie tych zabiegów nie jest wskazane bezpośrednio po koloryzacji rozjaśniającej, ponieważ świeżo otrzymany odcień i kolor włosów zostanie usunięty wraz z preparatem regenerującym; stosowanie sauny jest również niewskazane).